

ner ikke, at det var uden Grund, at jeg spurgte, og det glæder mig, at det ærede Medlem har svaret, som han gjorde.

Westergaard: Der er fra et Par ærede Medlemmer af dette høje Ting under Forhandlingerne fremsat Ønsker om Bevillinger til nye Kirker. Jeg kan ikke undlade i Tilslutning dertil at minde om, at ganske vist er vore finansielle Forhold for Tiden ikke saa gunstige, at man kan tillade sig at bygge mange nye Kirker, men jeg vil dog henstille til den højt-ærede Kultusminister at tænke lidt over, hvorvidt det er rigtigt at holde helt op med Bevillinger til nye Kirker. Jeg maa minde om, hvad jeg har sagt ved en anden Lejlighed, at vi ude hos os har et Pastorat, hvor der trænges ganske overordentlig haardt, ikke blot til een, men endog til to nye Kirker. Det er i Tandrup og Rejstrup i Snejbjerg-Tørring Pastorat, hvor Forholdene er af en saadan Beskaffenhed, at Beboerne næsten ikke kan være tjente med dem. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Kultusminister, at han, saa snart Forholdene gør det muligt, optager en Bevilling til nye Kirker der.

Dernæst vil jeg omtale et lille Beløb paa 3,000 Kr., der findes paa Finanslovsforslaget under Landbrugsministeriet, og som ønskes bevilget til Selskabet „Hedebruget“. Forholdet er det, at der ca. 1 Mil Nordvest for Varde ligger et meget stort Hedeareal, den saakaldte Orten Hede, som ogsaa blev omtalt forleden af det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen). Dette Hedeareal er paa omkring 2,000 Tønder Land og henligger ganske unyttet til Trods for, at Heden er af rigtig god Beskaffenhed. Naar dette Hedeareal henligger unyttet, beror det i Virkeligheden paa, at ingen vil være den første Nybygger, fordi det har sine store Vanskeligheder at begynde under de foreliggende Forhold. Jeg skal saaledes nævne, at man jo ikke af Hensyn til en enkelt Nybygger kan give sig til at anlægge ret kostbare Vejanlæg, man kan heller ikke for en enkelt Nybygger faa en Mælkevogn til at køre, det lader sig ikke gøre. Som Følge deraf er det ganske overordentlig vanskeligt for den første at faa begyndt derude. Beboerne i den paagældende Egn ønskede imidlertid, at dette store Hedeareal, som altsaa er af god Beskaffenhed, maatte blive opdyrket, taget ind under Kultur. De har da henvendt sig til Ribe Amts Udstykningsforening, som saa har taget Sagen op, og Udstykningsforeningen er naaet saa vidt, at den

har ca. 1,000 Tønder Land paa Haanden. Ribe Amts Udstykningsforening henvendte sig derefter til Selskabet „Hedebruget“ om dets Støtte ved Sagens Gennemførelse, og efter nærmere Undersøgelse og Forhandling om Sagen viste det sig, at der var Mulighed for dens Realisation, dersom man fra Statens Side kunde opnaa den Bevilling, jeg nævnedes før, af 3,000 Kr. aarlig i 4 Aar, altsaa i alt 12,000 Kr. Jeg kan oplyse, at der allerede er foretaget forberedende Arbejder, idet der er gjort en Del Forsøgspløjninger derovre, ligesom der anstilles Undersøgelser om Betingelserne for Tilvejebringelse af Mergel, der jo er nødvendig til Foranstaltningen. Det er saa Hensigten, at dette store Areal paa ca. 1,000 Tdr. Land, som Udstykningsforeningen har paa Haanden, skulde opdyrkes og derefter udstykkes i mellemstore Ejendomme paa 20—50 Tdr. Land, alt efter som Forholdene byder sig til, og det er da vort Haab, at der i Løbet af faa Aar vil blive en ret moderne Landsby paa ca. 30 mellemstore Landejendomme der, hvor der nu henligger aldeles unyttigt Hede. Jeg mener, at et saadant Foretagende er overordentlig nyttigt, og at det er et ret vigtigt Led i Bestræbelserne for at skaffe Folk Jord paa rimelige Betingelser. Det er et Led i Bestræbelserne for at holde de unge ved Jorden, saaledes som det meget rigtigt blev sagt forleden af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det er jo betydelig bedre for dem at blive ude og dyrke Jorden under gunstige Forhold end at rejse ind til Byerne; derfor mener jeg ogsaa, det er rigtigt af Staten at støtte alle de Foretagender, der tager Sigte herpaa. Ikke alene er det sundt og godt for de Mennesker, der paa rimelige Betingelser kommer i Besiddelse af den Jord, men det er ogsaa et Foretagende, maa vi huske paa, paa hvilket der aldeles ikke skal tjenes Penge. Ingenlunde. Her er kun Tale om at skaffe Folk Jord paa de bedst mulige Betingelser, og det, haaber jeg, maa lykkes. Men det er tillige samfundsmæssigt set et stort Gode, at et saadant Areal tages under Kultur fremfor at henligge unyttet. Selv om dette Foretagende altsaa paa en Maade vil koste Staten Penge, er det Penge, som det vil betale sig særdeles godt for Staten at give ud. Det er min bestemte Opfattelse, at disse Beløb vil give gode Renter. Disse Penge vil komme igen med Smør paa Hornene, som man siger. Det er mig derfor en Glæde at bringe Landbrugsministeren en Tak, fordi han har optaget denne lille